

“ଶୁଭଭାବ ଏବଂ ପ୍ରେମ ଭାବକୁ ଜାଗ୍ରତ କରି କ୍ରୋଧ ମହାଗତରୁ ଉପରେ ବିନୟୀ ହୁଅ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ଜନ୍ମ ସମୟର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେବାର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହରଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଅଲୌକିକ ଜନ୍ମ ଦିବସର ତଥା ଜନ୍ମ ସାଥୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ଦିବସର ଖୁସି ଅନୁଭବ ହେଉଛି, କାହିଁକି ହେଉଛି? କାରଣ ଏହିଭଳି ଅତି ନିୟାମ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଏବଂ ଅତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲୌକିକ ଜନ୍ମ ଅନ୍ୟ କାହାର ବି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏଭଳି କେବେ ବି ଶୁଣି ନ ଥିବ ଯେ ପିତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିବସ ଯେଉଁ ଦିନ ତାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିବସ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦିନ । ଏହିଭଳି ନିୟାମ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲୌକିକ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ଜନ୍ମ ଦିବସ ଆଜି ତୁମେମାନେ ପାଳନ କରୁଛ । ଏହା ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ପୃତିରେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ଏହି ନିୟାମ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜନ୍ମ ଦିବସ ଏତେ ବିଚିତ୍ର ଅଟେ ଯାହାକି ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଭଗବାନ ପିତା ତାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ପରମ ଆତ୍ମା ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିବସ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ତ କେହି କେହି କହିବା ହିସାବରେ କହି ଦେଇଥାଆନ୍ତି ଯେ ଆମର ଜନ୍ମଦାତା ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି ବା ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନା କିଛି ଜାଣିଛନ୍ତି, ନା ସେହିଭଳି ସମ୍ପୃତିରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତ ଅନୁଭବ ସହିତ କହୁଛ - ଆମେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଥିବା ଅଟୁ, ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମାଙ୍କ ଥିବା ଅଟୁ । ପରମାତ୍ମା ଆମର ଜନ୍ମ ଦିବସ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ଆମେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିବସ ପାଳନ କରୁଛୁ ।

ଆଜି ସମସ୍ତେ ଚାରିଆଡୁ ଆସି ଏଠାରେ କାହିଁକି ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି? ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବା ପାଇଁ ଏବଂ ନେବା ପାଇଁ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ବିଶେଷ କରି ନିଜର ଜନ୍ମ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେବାର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବା ସହିତ ପରମ ପ୍ରେମର ମୋତି ଗୁଡ଼ିକୁ ହୀରା-ନିଳା, ମଣି-ମାଣିକା ରୂପରେ ବରଷା କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରେମର ମୋତି ତ ଦେଖିଛ ନା! ପ୍ରେମର ମୋତି ଗୁଡ଼ିକୁ ତ ଜାଣିଛ ନା? ଫୁଲର ବରଷା, ସୁନାର ବରଷା ତ ସମସ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପରମ ପ୍ରେମର, ଅଲୌକିକ ସ୍ନେହର ମୋତି ଗୁଡ଼ିକୁ ବରଷା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଏକଗୁଣା ନୁହେଁ, ପଦ୍ମ-ପଦ୍ମ-ପଦ୍ମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛ, ତାହା ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଛି । ତେଣୁ ଆଜି ପାଳନ କରିବାର ଦିନ ଏବଂ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବାର ଦିନ । ତେବେ ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ କରିବା ସମୟରେ କ’ଣ ସବୁ କରନ୍ତି? ବ୍ୟାଗ୍ର ବାଦା ଆଦି ବଜାଇଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ମାନସିକ ଖୁସିର ବ୍ୟାଗ୍ର ବାଦା କୁହ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବାଦା କୁହ ଶୁଣିପାରୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ଭାବିବାର ଲାଗିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ନେହରେ ମଜ୍ଜି ଯାଉଛ । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ନେହରେ ମଜ୍ଜି ଯିବା ଜଣା ଅଛି ତ? ଏହିଭଳି ମଜ୍ଜି ଯିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସମାହିତ ହୋଇଯିବା ହିଁ ତୁମକୁ ପିତାଙ୍କ ସମାନ କରିଦେଇଥାଏ ।

ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜଠାରୁ ଅଲଗା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ହେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେବେ କେବେ ମାୟାର ଖେଳ ଭିତରେ ଟିକିଏ ଆଡ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ତୁମମାନଙ୍କର ସାହାରା ଅଟେ କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ତ ଟିକିଏ ଚଗଲା ହୋଇଥାଆନ୍ତି ନା । ଆରମ୍ଭରୁ ନ ଥାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପରେ ମାୟା ଚଗଲା କରିଦିଏ, ତେଣୁ ସାହାରାଠାରୁ ମଧ୍ୟ କିନାରା କରାଇ ଦିଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂରେଇ ନେଇଯାଏ । ପୁଣି ବି ବାପଦାଦା ସାହାରା ହୋଇ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ନେଇ ଆସନ୍ତି । ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜୀବନରେ କ’ଣ ଆବଶ୍ୟକ? ବିଦେଶୀମାନେ ଦୁଇଟି କଥାକୁ ବହୁତ ପସନ୍ଦ କରିଥାଆନ୍ତି । ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର କେଉଁ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ଅତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ? (କମ୍ପାନିୟନ ଏବଂ କମ୍ପାନୀ) ଅର୍ଥାତ୍ ସାଥୀ ଏବଂ ସତ୍ତ୍ଵ, ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ବହୁତ ପସନ୍ଦ ଅଟେ । ଯଦି ପସନ୍ଦ ତେବେ ଗୋଟିଏ ହାତ ଉଠାଅ । କ’ଣ ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପସନ୍ଦ? ଭଲ ସାଥୀ ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଏବଂ ଭଲ ସତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ । କମ୍ପାନୀ ବିନା ମଧ୍ୟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ କମ୍ପାନୀୟନ ବିନା ମଧ୍ୟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କ’ଣ ମିଳିଛି? ସାଥୀ ମିଳିଛନ୍ତି ନା? କୁହ ହଁ ନା ନାହିଁ? (ହଁ ନା) କମ୍ପାନୀ ମିଳିଛି? (ହଁ ନା) ଏଭଳି କମ୍ପାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ କମ୍ପାନୀୟନ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଥୀ ସାରା କଳ୍ପରେ କେବେ ମିଳିଥିଲା? କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମିଳିଥିଲା? ଏଭଳି ସାଥୀ ଯିଏକି କେବେ ବି ଆଡେଇ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ତୁମେ ଯେତେ ବି ଚଗଲା ହୋଇଥାଅ କିନ୍ତୁ ପୁଣି ବି ସେ ସାହାରା ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ତୁମର ଯାହା ସବୁ ଆନନ୍ଦର ଲକ୍ଷଣ ସହିତ ବା ପରାପ୍ତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମର କୌଣସି ଅପ୍ରାପ୍ତି ଅଛି କି? ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନ୍ତର କହୁଛି, ନା ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହିସାବରେ କହିଦେଉଛି? ଗୀତ ତ ଗାଉଛ - ଯାହା ପାଇବାର ଥିଲା ତାହା ପାଇଗଲା, ନା ଏବେ ପାଇବାର ଅଛି? ପାଇଯାଇଛି? ପାଇଯାଇଛି? ଏବେ ଆଉ କିଛି ବି ପାଇବାର ନାହିଁ, ନା କିଛି କିଛି ଲକ୍ଷଣ ବାକି ରହିଯାଇଛି? ସବୁ ଆଶା ପୂରଣ ହୋଇ ଯାଇଛି, ନା କିଛି ରହିଯାଇଛି? ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି କିଛି ରହିଯାଇଛି

। (ବାବାଢ଼କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ଆଶା ରହିଯାଇଛି) ଏହା ତ ବାବାଢ଼ଙ୍କର ଆଶା ଯାହାକି ମୋ'ର ସବୁ ପିଲାଢ଼କୁ ଜଣାପଡ଼ିଯାଉ । ବାବା ଆସିଗଲେ କିନ୍ତୁ କେହି ସନ୍ତାନ ବଞ୍ଚିତ ରହିଯିବ...ଏହା ନ ହେଉ । ତେଣୁ ଏହା ତ ବାପଦାଦାଢ଼ଙ୍କର ବିଶେଷ ଆଶା ଯାହାକି ଅତି କମ୍ରେ ସମସ୍ତଢ଼କୁ ଜଣା ତ ପଡ଼ିଯାଉ ଯେ ଆମର ସଦାକାଳର ପିତା ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ତେବେ ପିଲାମାନଢ଼ଙ୍କର ଅନ୍ୟ ସବୁ ବିନାଶୀ ଆଶା ଗୁଡ଼ିକ ତ ପୁରଣ ହୋଇଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମର ଆଶା ବାକି ରହିଛି! ସମସ୍ତେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ମୁଁ ଟିକିଏ ଷ୍ଟେଜ ଉପରକୁ ଯାଆନ୍ତି, ଏହି ଆଶା ଅଛି କି? (ଏବେ ତ ବାବା ନିଜେ ସମସ୍ତଢ଼ଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି) ଏହି ଆଶା ମଧ୍ୟ ପୁରଣ ହୋଇଗଲା ନା? ସମସ୍ତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଅଟ, ତେଣୁ ସମସ୍ତଢ଼ଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ କାହିଁକି ନା ସବୁ ପିଲା ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟନ୍ତି । ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେଉଁଭଳି ସମସ୍ତ ସେହିଭଳି ସ୍ଠରୁପ ନିର୍ଗତ ଧାରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା ମଧ୍ୟ ଉପାସାପାସା ଭିତରେ ତ ଅଛନ୍ତି ନା! ତେଣୁ ସବୁ ପିଲାମାନେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ହୋଇ ଚଳୁଛନ୍ତି । କାହିଁକି ଜାଣିଛ? ତୁମେମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ - ଯାହା କିଛି ପାଇବାର ଥିଲା ତାହା ପାଇଗଲା । ଏହା ହେଉଛି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଢ଼ଙ୍କର ଆଦି ସମୟର ଅନୁଭବର ଭାଷା, ତେଣୁ ଯାହା ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଢ଼ଙ୍କର ଭାଷା, ତାହା ସର୍ବ ବ୍ରହ୍ମମଣମାନଢ଼ଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭାଷା । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଢ଼ଙ୍କୁ ଏହି କଥା ଦୋହରାଉଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ବଦା ବାବାଢ଼ଙ୍କର କମ୍ପାନୀରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସଞ୍ଚରେ ହିଁ ରୁହ । ବାବା ତ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ଯେ ବାବା ହିଁ ମୋର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ଯେଉଁ ଭଳି ସମସ୍ତ ସେହିଭଳି ସମ୍ବନ୍ଧକୁ କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉ ନାହିଁ! ଏବଂ ଏହି ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବକୁ ସଦା ସର୍ବଦା ମନେ ପକାଉଥାଅ, ତାହା ହେଲେ ସର୍ବଦା ବାବା ତୁମର ସଞ୍ଚରେ ମଧ୍ୟ ରହିବେ ଏବଂ ସାଥୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବେ । ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାଥୀମାନଢ଼ଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମନ-ବୁଦ୍ଧି ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାପଦାଦା ତ ନିଜ ଆତ୍ମ ହିଁ ଅଫର ଦେଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରସଂସା ଦେଉଛନ୍ତି, ଯେବେକି ମୁଁ ତୁମକୁ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଫର ଦେଉଛି ତେବେ ମୋ'ଠାରୁ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ସୁଖ ନିଅ । ସମ୍ବନ୍ଧକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ ।

ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ଦେଖୁଛନ୍ତି - କେହି କେହି ପିଲା କେବେ କେବେ ଯଦି ନିଜକୁ ଏକଟିଆ ବା ଟିକିଏ ନିରସ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ବାପଦାଦାଢ଼ଙ୍କୁ ଦୟା ଲାଗୁଛି, ଭାବୁଛନ୍ତି ଏଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଞ୍ଚ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସଂଗକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ କାହିଁକି ଲଗାଉ ନାହାନ୍ତି? ପୁଣି କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି? ଏହା କାହିଁକି, ତାହା କାହିଁକି ଅର୍ଥାତ୍ ହିଁ-ହିଁ କହି ଚାଲିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ତ କହିଛନ୍ତି ହିଁ-ହିଁ ଶବ୍ଦ କହିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ନକାରାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ ଅଟେ, ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ବି ଏହି ଶବ୍ଦ ଆସୁଛି ସେତେବେଳେ ତା'ର ସକାରାତ୍ମକ ଶବ୍ଦକୁ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଆଣ, ତାହା ହେଲା ଫୁଲାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ, ତେଣୁ ହିଁ-ହିଁ କେବେ ବି କର ନାହିଁ । ଫୁଲାଇ ଶବ୍ଦ ମନେ ରଖ । ବାବାଢ଼ଙ୍କୁ ସାଥୀ କରି ଫୁଲାଇ କର ତେବେ ବହୁତ ମଜା ଲାଗିବ । ତାଢ଼ଙ୍କୁ ସାଥୀ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରିବା ଏବଂ ତାଢ଼ଙ୍କର ସଞ୍ଚରେ ରହିବାର ଅନୁଭବ ସାରା ଦିନ କରୁଥାଅ । ଏଭଳି ସାଥୀ କ'ଣ ଆଉ କେବେ ମିଳିବେ? ବାପଦାଦା ତ ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ତୁମେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବଂ ଶରୀରରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଅଧିକାରୀ ତେବେ ଏହି ସାଥୀ ତୁମର ଦୁଇ ପ୍ରକାରରେ ମାଲିଗ୍ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ତୁମର ମନୋରଞ୍ଜନ କରାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଆଉ ବିନାଶୀ ମନୋରଞ୍ଜନର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ତେବେ ସାଥୀକୁ ଏହିଭଳି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବା ଜଣାଅଛି, ନା ଭାବୁଛ ଏବେ ବଡ଼ ବାବା ଅଟନ୍ତି, ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି, ସଂଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି....? କିନ୍ତୁ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବୁଝିଲ, ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ?

ଆରଛା ସମସ୍ତେ, ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ ନା! ପାଳନ କରିବ ନା! ଆରଛା! ଯେତେବେଳେ କାହାର ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ କରୁଛ, ତା'କୁ କୌଣସି ଉପହାର ଦେଉଛ ନା ନାହିଁ? (ଦେଉଛ) ତେବେ ଆଜି ତ ତୁମେମାନେ ବାବାଢ଼ଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆସିଛ । ନାମ ତ ଶିବରାତ୍ରି ରଖିଛ, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ବି ଶେଷ କରି ବାବାଢ଼ଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆସିଛ । ଆସିଛ ନା! ତେବେ ଆଜିର ଜନ୍ମ ଦିନର ଉପହାର କ'ଣ ଦେଇଛ? ନା କେବଳ ମହମବତୀ ଜଳାଇ ଦେବ କେକ୍ କାଟିଦେବ.... ଏତିକି ପାଳନ କରିବ? ଆଜି କେଉଁ ଉପହାର ଦେଇଛ? ନା କାଲି ଦେବ? ଚାହେଁ ଛୋଟ ଦିଅ ବା ବଡ଼ ଦିଅନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଉପହାର ତ ଦିଅନ୍ତୁ ନା । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ କ'ଣ ଦେଇଛ? ଭାବୁଛନ୍ତି । ଆରଛା । ଏବେ ଦେବ କି? ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ? ତେବେ ବାପଦାଦା ଯାହା କହିବେ ତାହା ଦେବ, ନା ତୁମେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଦେବ? କ'ଣ କରିବ? (ଯାହା ବାପଦାଦା କହିବେ ତାହା ଦେବୁ) ଦେଖ, ଟିକିଏ ସାହସ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସାହସ ଅଛି ତ? ମଧୁବନବାଲା ସାହସ ଅଛି ତ? ଡବଲ ବିଦେଶୀଢ଼ଙ୍କ ଭିତରେ ସାହସ ଅଛି? ଭାରତବାସୀଢ଼ଙ୍କ ଭିତରେ ସାହସ ଅଛି? ବହୁତ ଭଲ କଥା । ଏହା ହିଁ ବାବାଢ଼ଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଅଟେ । ଆରଛା, ଶୁଣାଇବୁ? ଏମିତି କହିବ ନାହିଁ ତ - ଏଥିପାଇଁ ତ ଭାବିବାକୁ ପଡ଼ିବ? ତେଣୁ ଭାବି ଚିନ୍ତି ହେବାର ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ କଥା ବାପଦାଦା ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଢ଼ଙ୍କ ଭିତରେ ଦେଖିଛନ୍ତି । ଅଲ୍ପ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶଢ଼ଙ୍କ ଭିତରେ କ'ଣ ଦେଖିଛନ୍ତି? ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସେଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ସାମନାକୁ ଆସୁଛି ସେତେବେଳେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଢ଼ଙ୍କ ଭିତରେ ନ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ଏକ, ଦୁଇ, ତିନି ନମ୍ବର ହିସାବରେ କ୍ରୋଧର ଅଂଶ ପ୍ରକଟ ହୋଇଯାଉଛି । କାହା ଭିତରେ ମହାନ କ୍ରୋଧ ରୂପରେ ଆସୁଛି, କାହା ଭିତରେ ଉତ୍ତେଜନା ରୂପରେ ଆସୁଛି ଆଉ କାହା ଭିତରେ ତୃତୀୟ ନମ୍ବର ଚିତ୍ତବିତାପଣୀ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକଟ ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ଚିତ୍ତବିତା ପଣିଆକୁ ତ ବୁଝିପାରୁଛ ନା? ତାହା ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧର ଅଂଶ ହିଁ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଟିକିଏ ହାଲୁକା ଅଟେ । ତୃତୀୟ ନମ୍ବର ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ଟିକିଏ ହାଲୁକା ଅଟେ । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ହେଲା ନୋରରେ କ୍ରୋଧ କରିବା, ଦ୍ଵିତୀୟ ନମ୍ବର ତା'ଠାରୁ ଟିକିଏ କମ୍ । ପୁଣି ଭାଷା

ତ ଆଦିକାଳି ସମସ୍ତତଃକର ରାଜକୀୟ ହୋଇଗଲାଣି । ତେଣୁ ରାଜକୀୟ ଭାଷା କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି? କଥା ତ ସେହିଭଳି ଥିଲା ନା, ରାଗ ତ ଲାଗିବ ନା । ତେଣୁ ଆଦି ବାପଦାଦା ସମସ୍ତତଃକଠାରୁ ଏହି ଉପହାର ନେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ କ୍ରୋଧକୁ ତ ଛାଡ଼ିବ କିନ୍ତୁ କ୍ରୋଧର ଅଂଶ ମାତ୍ର ମଧୁସ୍ତ ନ ରହୁ । କାହିଁକି ନାହିଁ? କ୍ରୋଧର ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୋଇ ଅପସେବା ବହୁତ କରୁଛ କାରଣ କ୍ରୋଧ ସର୍ବଦା ଦୁଇ ଜଣତଃକ ଭିତରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଏକା ଏକା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଦୁଇ ଜଣତଃକ ଭିତରେ ହୋଇଥାଏ ତେଣୁ ବାହାରକୁ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଯଦି ମନରେ କୌଣସି ଆତମା ପୂର୍ତ୍ତି ଘୁଣା ଭାବନାର ଅଂଶ ମଧୁସ୍ତ ରହିଥିବ ତେବେ ମନ ଭିତରେ ସେହି ଆତମା ପୂର୍ତ୍ତି ବିରକ୍ତି ଭାବ ନିର୍ଗତ ଆସିବ । ତେଣୁ ବାପଦାଦାତଃକ ଏହି ଅପସେବାର କାରଣ ଆଦୌ ଭଲ ଲାଗୁନାହିଁ । ତେଣୁ କ୍ରୋଧର ଭାବ ଅଂଶ ମାତ୍ରରେ ମଧୁସ୍ତ ଉତ୍ପନ୍ନ ନ ହେଉ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମପରମ୍ପରାସ୍ତ ବ୍ରତକୁ ଧାରଣ କରିବା ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛ, ସେହିପରି କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ସହିତ କ୍ରୋଧ ମହାଶତ୍ରୁର ମଧୁସ୍ତ ଗାୟନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଯାହା ଫଳରେ ଶୁଭଭାବ ଏବଂ ପ୍ରେମଭାବ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ତା'ପରେ ମୁତ୍ ଅଫ୍ କରି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଆତମାଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା କଥାବାରତ୍ତା ମଧୁସ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ । ତା'ର କଥାକୁ ନାକଟ କରି ଚାଲିବେ, ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ । ଏହି ସବୁ କଥା ବାହାରବାଲାତଃକ ମଧୁସ୍ତ ଜଣାପଡ଼ିଯାଏ ଯଦିଓ କହିଦିଅନ୍ତି ଆଦି ଏହାତଃକର ଦେହ ଭଲ ନାହିଁ, ବାକି ଆଉ କିଛି କଥା ନାହିଁ । ତେବେ କ'ଣ ଜନମ-ଦିବସରେ ଏହି ଉପହାର ଦେଇପାରିବ? ଯେଉଁମାନେ ଭାରୁଛନ୍ତି ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଉପହାର ଦେବା ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ଭାରୁଛନ୍ତି ଭାବିବା, ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ସର୍ତ୍ତା ହୃଦୟବାନ ଆତମାତଃକ ଉପରେ ମଧୁସ୍ତ ସାହେବ ବାବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆଆନ୍ତି । (କେତେକ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଛିଡ଼ା ହେଲେ) ଧୀରେ ଧୀରେ ଉଠୁଛନ୍ତି । ସତ କଥା କହିବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧୁସ୍ତ ସଂକୀର୍ତ୍ତ କର । ଆରୁଛା! ଯେଉଁମାନେ କହିଲେ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ, ଠିକ୍ ଅଛି ଚେଷ୍ଟା ପଛକେ କର କିନ୍ତୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପାଇଁ କେତେ ସମସ୍ତ ଦରକାର? ଏକ ମାସ ଦରକାର, ୨ ମାସ ଦରକାର, କେତେ ଦରକାର? କ'ଣ ଛାଡ଼ିବ ନା ଛାଡ଼ିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ? ଯେଉଁମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ ସେମାନେ ପୁଣି ଥରେ ଉଠ । ଯେଉଁମାନେ ଭାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଦୁଇ ତିନି ମାସ ଭିତରେ ଚେଷ୍ଟା କରି ଛାଡ଼ି ଦେବୁ ସେମାନେ ବସି ପଡ଼ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଭାରୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ୨ ମାସ ଦରକାର, ଯଦି ପୁରା ପୁରା ୨ ମାସ ମଧୁସ୍ତ ଲାଗିଯାଏ । ତେବେ ବି ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିବାର ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଏହା ବହୁତ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଏହି ଅପସେବା ସମସ୍ତତଃକ ଦେଖାଯାଉଛି । ଯଦି ତୁମେ ମୁଖରେ କିଛି ବି ନ କହିବ ତେବେ ତୁମର ଚେହେରା ମଧୁସ୍ତ କହିଦେବ । ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ବି ସାହସ ରଖି ହାତ ଉଠାଇଛନ୍ତି ବାପଦାଦା ସେମାନତଃକ ଉପରେ ଜଞ୍ଜାନର, ପ୍ରେମର, ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ମୋତିର ବର୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ଆରୁଛା!

ବାପଦାଦା ଏହାର ପୂର୍ତ୍ତିଦାନରେ ସମସ୍ତତଃକ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହି ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ନ ଚାହିଁଲେ ମଧୁସ୍ତ ଭୁଲରେ ବି ଯଦି କେବେ କ୍ରୋଧ ଆସିଗଲା ତେବେ କେବଳ ଦିଲ୍ ର ସହିତ “ମିଠା ବାବା” ଶବ୍ଦ କହିଦେବ, ତାହା ହେଲେ ବାବାତଃକର ଅତିରିକ୍ତ ସହଯୋଗ ସାହସ ରଖିଥିବା ପିଲାମାନତଃକ ନିର୍ଗତ ମିଳିବ । ମିଠା ବାବା କହିବ, କେବଳ ବାବା ନୁହେଁ, “ମିଠା ବାବା” ତେବେ ସାହାଯ୍ୟ ନିର୍ଗତ ମିଳିବ । କାହିଁକି ନା ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛ ନା । ତେଣୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିବା ଦ୍ଵାରା ଲକ୍ଷ୍ୟ ନିର୍ଗତ ଆସିବ । ଏବେ ମଧୁସ୍ତ ବାଲା ହାତ ଉଠାଅ । ଆରୁଛା - କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ ନା! (ହାଁ ନାଁ) ଅଭିନନ୍ଦନ । ବହୁତ ଭଲ କଥା । ଆଦି ବିଶେଷ କରି ମଧୁସ୍ତବାଲାତଃକ ଗୋଲା ଦିଆଯିବ । ମେହନତ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି । କ୍ରୋଧ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ, ମେହନତ ପାଇଁ ଦିଆଯାଉଛି । ସମସ୍ତେ ଭାରୁଥିବ ହାତ ଉଠାଇଲେ ବୋଲି ଗୋଲା ଦିଆଯାଉଛି । ଏମାନେ ବହୁତ ଭଲ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତତଃକ ସେବା ଦ୍ଵାରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାରେ, ମଧୁସ୍ତ ଉଦାହରଣ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ଆଦି ମୁଖ ମିଠା କରାଯିବ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏମାନତଃକର ମୁଖ ମିଠା ହେବାର ଦେଖି ନିଜର ମୁଖ ମିଠା କରିନେବ, ଖୁସି ଲାଗିବ ନା । ଏହା ମଧୁସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ଏକ କଳଚର ଅର୍ଥାତ୍ ସଭୃତ୍ୟ । ଆଦିକାଳି ତୁମେମାନେ “କଳଚର ଅଫ୍ ପିସ୍”ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରୁଛ ନା । ତେଣୁ ଏହା ମଧୁସ୍ତ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର କଳଚର - ଅର୍ଥାତ୍ “ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳର ସଭୃତ୍ୟ” ଅଟେ । ବାପଦାଦା ଦେଖିଛନ୍ତି ଏହି ଦାଦା ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସୌଗାତ ବା ଉପହାର ଦେଇଥାଆନ୍ତି ନା, ସେଥିରେ ଅଖାରେ ତିଆରି ଗୋଟିଏ ଥଳି ଉପହାର ରୂପରେ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ସେଥିରେ ଲେଖାଯାଏ - “କମ୍ ବୋଲୋ, ଧୀରେ ବୋଲୋ, ମିଠା ବୋଲୋ” । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଆଦି ଏହି ଉପହାର ପିଲାମାନତଃକ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅଖାର ଥଳି ଦେଉ ନାହାନ୍ତି । ବରଦାନର ଶବ୍ଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣର ଚେହେରାରେ ଏବଂ ଚାଲିଚଳଣରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କଳଚର ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ ହେଉ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତ କରିବ, ଭାଷଣ ମଧୁସ୍ତ କରିବ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଭିତରେ ଏହି ସଭୃତ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତମା ହୁଏ ହସ ଚେହେରାରେ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିବେ । କାହା ସହିତ କିପରି ସମ୍ପର୍କ କାହା ସହିତ କିପରି ସମ୍ପର୍କ ନୁହେଁ । କାହାକୁ ଦେଖି ନିଜର କଳଚରକୁ ଛାଡ଼ ନାହିଁ । ବିତିଯାଇଥିବା କଥା ସବୁ ଭୁଲିଯାଅ । ନୂଆ ସଂସ୍କାର, ନୂଆ ସଭୃତ୍ୟର ଜୀବନ ସମସ୍ତତଃକ ଦେଖାଅ । ଏବେ ଠାରୁ ଦେଖାଇବାକୁ ହିଁ ହେବ, ଠିକ୍ କଥା ନା! (ସମସ୍ତେ କହିଲେ ହାଁ ନାଁ)

ଏହା ତ ବହୁତ ଭଲ କଥା, ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ଅଧିକାଂଶ ହାଁ ନାଁ କରିବାରେ ବହୁତ ଭଲ ଅଟନ୍ତି । ଭଲ କଥା । ଭାରତବାସୀତଃକର ହାଁ ନାଁ କରିବା ଯେମତି ଗୋଟିଏ ମରମ୍ପାଦା ହିଁ ଅଟେ । କେବଳ ମାୟାକୁ ନା ନାଁ କର, ବାସ୍ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତତଃକ ହାଁ ନାଁ କର । ମାୟାକୁ ନା - ନାଁ କର । ଆରୁଛା ସମସ୍ତେ ଜନମ ଦିନ ପାଳନ କରିଲ ତ? ପାଳନ ମଧୁସ୍ତ କରିଲ, ଉପହାର ମଧୁସ୍ତ ଦେଲ ଏବଂ ଉପହାର ନେଲ । ଆରୁଛା - ତୁମମାନତଃକ ସହିତ ଅନ୍ୟ କେତେ ଜାଗାରେ ମଧୁସ୍ତ ସଭା ଲାଗିଛି । କେଉଁଠି ଛୋଟ ସଭା, କେଉଁଠି ବଡ଼ ସଭା ସମସ୍ତେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଏବଂ

ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆଜି ଦିନରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଉପହାର ଦେଲ ନା ନାହିଁ? ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ହଁ ନାଁ ବାବା । ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଭଲ, ଦୂରରେ ବସି ମଧୁସ୍ତ ଯେପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ବୈଦ୍ଵ୍ୟନିକମାନେ ବହୁତ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଲାଭ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ହେବା ଦରକାର ନା! ସେଥିପାଇଁ ଯେବେଠାରୁ ସଂଗମଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲାଣି ସେବେଠାରୁ ବିଦ୍ଵାନର ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ମଧୁସ୍ତ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ସତ୍ସମୁଗରେ ଦେବତା ଅବସ୍ଥାରେ ତ ଏହି ବିଦ୍ଵାନ ହିଁ ତୁମର ସେବା କରିବ କିନ୍ତୁ ସଂଗମଯୁଗରେ ମଧୁସ୍ତ ବିଦ୍ଵାନର ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମକୁ ମିଳିଯାଉଛି । ଏହାଛଡ଼ା ସେବା କରିବାରେ ଏବଂ ପରତ୍ୟକ୍ଷତା କରିବାରେ ମଧୁସ୍ତ ଏହି ବିଦ୍ଵାନର ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ବିଶାଳ ରୂପରେ ସହଯୋଗୀ ହେବେ ସେଥିପାଇଁ ବିଦ୍ଵାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ତ ବାପଦାଦା ସେମାନଙ୍କର ମେହନତ ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ବାକି ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ମଧୁବନକୁ ମଧୁସ୍ତ ଦେଶ-ବିଦେଶରୁ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର କାର୍ତ୍ତ, ପତ୍ତର ଏବଂ କାହା ନା କାହା ଦ୍ଵାରା ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାରତ୍ତା ମଧୁସ୍ତ ପଠାଇଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ତ ବିଶେଷ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଦେବା ସହିତ ଜନ୍ମ ଦିବସର ପଦ୍ମ, ପଦ୍ମ, ପଦ୍ମ, ପଦ୍ମ, ପଦ୍ମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସବୁ ପିଲାମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ନୟନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତ କେବଳ କାର୍ତ୍ତକୁ ଦେଖୁଛ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା କାର୍ତ୍ତ ପଠାଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ତ ଆଖିରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ କାର୍ତ୍ତ ଇତ୍ୟାଦି ପଠାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ସେତିକି ସ୍ନେହର ସହିତ ସ୍ଵୀକାର ମଧୁସ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । କେତେକ ପିଲା ତ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାର ସମାଚାର ମଧୁସ୍ତ ଲେଖିଛନ୍ତି ତେଣୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି - ଉତ୍ତ ଏବଂ ଉତ୍ତାଅ । ଉପରେ ଉଡ଼ିବା ଦ୍ଵାରା ସବୁ କଥା ତଳେ ରହିଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ଉତ୍ତରରୁ ଉତ୍ତର ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବଦା ଉତ୍ତରେ ରହିଯିବ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଷ୍ଟପ୍ କର ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତିର, ସର୍ବଶୁଣର ଷ୍ଟକକୁ ନମା କର । ଆର୍ତ୍ତ୍ତ!

ଚାରିଆଡ଼ର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର କମ୍ପାନୀରେ ରହୁଥିବା, ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର କମ୍ପାନିସ୍ତନ କରିଥିବା ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ଗୁଣର ସାଗରରେ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଥିବା ବାପଦାଦାଙ୍କର ସମାସ୍କନ୍ଧ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବିନଦୁ ଲଗାଉଥିବା ମାଷ୍ଟର ସିନ୍ଧୁ ସ୍ଵରୂପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ବହୁତ ବହୁତ ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ । ନମସ୍ତେ ତ ବାପଦାଦା ସବୁ ସମୟରେ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଆଜି ମଧୁସ୍ତ ନମସ୍ତେ ।

ବରଦାନ:- ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୃଷ୍ଟି-ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସର୍ବ ପରାପ୍ତି କରାଉଥିବା ଦୁଃଖହରତା-ସୁଖକରତା ହୁଅ । ବିଦ୍ଵାନର ଓଷ୍ଠ ଉପରେ ଅଲ୍ପକାଳର ଶକ୍ତି ଅଛି ଯାହାକି ଦୁଃଖ-କଷ୍ଟକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଉଛି । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଭିତରେ ତ ଦୁଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଶୀର୍ବାଦର ଶକ୍ତି ରହିଛି । ପବିତ୍ରତାର ଏହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୃଷ୍ଟି ବା ବୃତ୍ତି ସଦାକାଳର ପରାପ୍ତି କରାଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଜତ ଚିତ୍ତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ହେ ଦୟାଳୁ, ଦୟା କର କହି ଦୟା ମାଗୁଛନ୍ତି ବା ଦୁଆ ମାଗୁଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ଚୈତନ୍ୟରେ ଏହିଭଳି ମାଷ୍ଟର ଦୁଃଖହରତା ସୁଖକରତା ହୋଇ ଦୟା କରିଛ ସେଥିପାଇଁ ତ ଭକ୍ତିରେ ପୂଜା ପାଉଛ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସମୟର ନିକଟତା ଅନୁସାରେ ସର୍ବା ତପସ୍ୟା ବା ସାଧନା ହେଉଛି ବେହଦର ବୈରାଗୀ ବୃତ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରହିବାର ଅନନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗ ଦିବସ, ସମସ୍ତ ବ୍ରହ୍ମମାବତ୍ସମାନେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ୬.୩୦ମି. ଠାରୁ ୭.୩୦ ମି. ପର୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ କରି ନିଜର ଦାତା ସ୍ଵରୂପରେ ସ୍ଥିତି ହୋଇ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମାନସିକ ସେବା ଦ୍ଵାରା ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଦାନ ଦିଅନ୍ତୁ ବରଦାନ ଦିଅନ୍ତୁ ତଥା ଭରପୁରତାର ଅନୁଭବ କରାନ୍ତୁ ।